

Ordføreren (Jens Busk): Der er kun eet Andragende, som af Udvalget er foreslaaet henvist til den ærede Landbrugsminister. Det er Andragendet under Nr. 82 fra forhenværende Plantør Knud Pedersen om en aarlig Understøttelse. Han er ikke videre gammel, men han er bleven svag. Der foreligger her en Lægeattest, som oplyser, at Manden er meget daarlig og ikke i Stand til at paatage sig videre Arbejde; han er nervøs og svag i det hele taget og kan ikke klare sig. Lægeattesten er af 21de December 1901 og udstedt af praktiserende Læge Poul Nordentoft i Thisted. Udvalget mener, at efter disse Forhold kunde der nok være Grund til at henvise dette Andragende til den højtærede Landbrugsminister, om denne Mand mulig kunde faa en lille Understøttelse paa hundrede Kroner eller maaske to Hundrede. Det er i alt Fald Meningen med Sagen fra Finansudvalgets Side, der kan jo ikke være Tale om en større Sum her. Vi anbefale det høje Ting at stemme for, at denne Sag henvises til den højtærede Landbrugsministers Overvejelse. Til disse faa Ord skal jeg indskrænke mig i min Anbefaling af det paagældende Andragende.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Jeg kan indskrænke mig til den korte Bemærkning, at jeg ikke har noget imod at tage dette Andragende under nærmere Overvejelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstillingen under Nr. 2 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 1797)

vedtoges enstemmig med 62 Stemmer.

Indstillingen under Nr. 8 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 1797)

vedtoges enstemmig med 58 Stemmer.

De Indstillinger, som derefter sattes til Forhandling, vare de *Indenrigsministeriet* vedkommende, nemlig Indstillingerne Nr. 1, 7 og 15, Betækn. Nr. 57, 79 og 110 (se Tillæg B. Sp. 1723, 1743 og 1775), og de uden for Betænkningen under Nr. 4 af *J. Jensen* (Præstø A. 6. V.) til Betænkningens Nr. 65, Nr. 8 af *Alfr. Christensen* til Betænkningens Nr. 89 og Nr. 9 af *Meyer* til Betænkningens Nr. 118. stillede Ændringsforslag (se foran).

Ordføreren (Jens Busk): Det første Andragende, der er Tale om her, er Andragendet under Nr. 57, der er indgivet fra Beboerne af Tikøb og Asminderød Sogns østlige Del om, at deres Egn ikke maa blive belagt med Indkvartering oftere, end det er almindeligt for andre Egne. Dette er jo en Sag, som hører ind baade under Indenrigsministeren og Krigsministeren; men Indkvarteringsvæsenet hører jo egentlig under Indenrigsministeriet, og derfor er det, vi i Finansudvalget have tilraadet at henvise denne Sag til Indenrigsministeren. Det er jo forstaaeligt nok, at det for de Egne, hvor man jo næsten hvert Aar og maaske flere Gange hvert Aar har en saadan Indkvartering, er i højeste Grad ubehageligt og til stor Gene og Ulejlighed for Befolkningen, selv om man ogsaa faar nogen Erstatning for det. Vi have vist alle haft Lejlighed til at prøve det, thi ved de Kantonnementsøvelser, vi have haft, har Hæren været spredt omkring i Landet, og selv i de Egne, hvor der som i den, jeg har boet i, ellers ingen Soldater er i mange Miles Omkreds, har det dog vist sig, at vi ved disse Lejligheder have faaet dem, og det er i højeste Grad ubehageligt. Der skrives navnlig her i Slutningen af Andragendet: „Der ønskes højere Betaling for Kvartererne, og det henstilles, at de vedkommende Batailloner selv sørge for at skaffe de Tæpper til Veje, som maatte findes fornødne. Paa Andragernes Egn falder Indkvarteringsbyrden ualmindelig haardt paa Landboerne paa Grund af den stærke Udstykning til Villaer, som har fundet Sted“. Vi kunne godt forstaa, at det paa den paagældende Egn kan trykke dem meget. Andragendet er underskrevet af 375 Kwarterværter, vi have ment, at det kunde være rigtigt at henvise denne Sag i alt Fald til Indenrigsministerens Overvejelse. Et Sted skulle Soldaterne jo være, det er klart, man er nødt til at have dem til Indkvartering et Sted, og hvor Øvelserne i Almindelighed holdes, hvis de gøres i en lang Række Aar; et Sted ere de jo ogsaa nødte til at skulle indkvarteres, men der maa gøres saa meget som muligt, for at det kan blive saa lidet byrdefuldt som muligt. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale dette Andragende henvist til den ærede Indenrigsministers Overvejelse.

Saa er det Betænkningens Nr. 79, jeg kommer til. Ja, der behøver jeg ikke at bruge mange Ord, thi der er her Tale om en god og stor filantropisk Virksomhed,